

[**Helge Larsen.**]

Det udelukker som sagt ikke, at der kan være grund til at overveje, om afgrænsningen er rigtig, og under en sådan undersøgelse vil man formentlig også finde ud af, om der er nye grupper, som skal ind under funktionærbegrebet, som ikke allerede er kommet det eller naturligt vil komme det ud fra den nuværende formulering af lovens paragraf. Men jeg tror i hvert fald ikke, at man skal sigte imod at gøre funktionærbegrebet så vidt, at det bliver forflygtiget.

Og så er der et helt andet problem, som vi nok inden så forfærdelig længe skal tage op. Det er spørgsmålet om arbejdsgiverens pligt til at betale graviditetsydelse. Det radikale venstres landsfunktionærudvalg har gjort opmærksom på, at med ligelønsprincipets gennemførelse kan graviditetsydelsen, der er pålagt arbejdsgiveren, komme til at virke diskriminerende mod kvinderne, og det er jo ikke tanken. Det rejser spørgsmålet, om vi ikke før eller senere bliver nødt til at fritage arbejdsgiverne for denne ydelse og i stedet for lade den overgå til det offentlige; men i så fald må den naturligvis også komme andre samfundsgrupper til gode, og dermed føres vi ind på tanken om en almindelig graviditetsydelse til alle, en rent socialpolitisk foranstaltning, som selvfølgelig ikke skal ordnes i denne forbindelse og i sammenhæng med funktionærloven. Det er et socialpolitisk spørgsmål, som jeg tror vil trænge sig på, og som vi før eller senere skal finde en løsning på.

Erik A. Jensen: Den højtærede arbejdsminister har med dette lovforslag om ændring af funktionærloven gjort sin entré i det høje ting. Den høje minister gør i sine bemærkninger til lovforslaget opmærksom på, at der siden 1948 har fundet en betydelig udvikling sted inden for arbejdsmarkedets struktur, og at dette er begrundelsen for at søge funktionærloven ændret på visse områder. I sin fremsættelsestale udtaler ministeren, at der siden 1962 har været ført forhandlinger med de interesserede parter om de ændringer, som nu foreslås. Dermed rammes der vel en pæl igennem diskussionen om, hvem der har amputeret noget fra den ene eller den anden. Det er for mig at se også ganske underordnet, hvem der kommer først med et forslag til forbedringer

af bestående love, bare forbedringerne kommer. Det må være det afgørende.

Til de enkelte bestemmelser i regeringsforslaget skal jeg her ved første behandling gøre et par bemærkninger.

Hvad angår lovforslagets nr. 1, finder jeg, at den foreslåede udvidelse omfattende deltidstjeneste ned til 15 timer egentlig er en god ordning. Det er jo rigtigt, som den højtærede minister gør opmærksom på, at ændringen på arbejdsmarkedet har medført, at f. eks. mange kvinder kan påtage sig deltidsarbejde uden for hjemmet og dermed bidrage til at få de ønskede arbejdskraftreserver frem til varetagelse af samfundsnyttige opgaver. Ved at give denne kategori af arbejdskraft funktionærstatus, vil det sikkert — foruden at være en sikring af de pågældende — fremtidig blive lettere at få den ønskede arbejdskraft til virksomhederne.

Til nr. 2 skal jeg blot sige, at jeg finder det udmærket, at der fremtidig bliver faste regler for skriftlig opsigelse for begge parter og måske navnlig at der fremtidig indføres 14 dages opsigelse ved ansættelser på prøve. Det skulle jo ikke være svært for en arbejdsgiver eller for en aspirant at finde ud af, om den virksomhed, han har valgt, nu også passer, og om det menneske, man har fundet frem til, nu også kan bestride det arbejde, der er tale om. 14 dage må være tilstrækkeligt.

Noget tilsvarende gør sig gældende med lovforslagets nr. 3, som sigter mod at værne funktionæren mod usaglig opsigelse. Her synes jeg navnlig det er værd at notere, at det bliver dyrere og dyrere for en arbejdsgiver at forsøge at skille sig af med en mangeårig medarbejder. Det er som bekendt svært for et menneske, der i mange år måske har været beskæftiget i en bestemt branche, pludselig at skulle se sig afskediget, navnlig hvis dette sker på usaglig baggrund, ligesom det er overordentlig svært for en sådan medarbejder at finde ny beskæftigelse. Derfor er det rimeligt at gennemføre de foreslåede ændringer.

Hvad den gravide kvindelige funktionær angår, er der grund til at glæde sig over fremskridtet i nr. 4. Det var i øvrigt de samme synspunkter, jeg gjorde gældende i forrige samling under behandlingen af venstres og de konservatives forslag til